

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15689-06-13 א.א. ואח' נ' ג.ס. ואח'

מספר בקשה: 27

לפני כבוד השופטת אורלי מור-אל

המבקש/התובע: א.א.

נגד

המשיבים/הנתבעים: 1. ס.ל.
2. קרנית – הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

נגד

צדדי ג': 1. ס.ל.
4. ש.ס.

החלטה

לפני בקשת התובע, שהוגשה במעמד צד אחד, ליתן צווים לאיכון הפלאפון של הנתבע מס' 1 וזאת על מנת להוכיח מעורבותו בתאונת דרכים ולהפריך את גרסתו.

לטעמי, אין יסוד לבקשה, קל וחומר שאין יסוד להגשתה במעמד צד אחד.

דיון והכרעה

1. התובע לא הפנה בבקשתו, לתקנה, חוק או פסיקה המאפשרים מתן צו כמבוקש על ידו וזאת לא בכדי. עיון בתקנות סדר הדין האזרחי, או בחקיקה רלוונטית אחרת, מעלה, כי המחוקק לא ראה להקנות לבית המשפט בהליך האזרחי סמכויות חקירה ובילוש אחר צדדים להליך, בוודאי שלא במעמד צד אחד.

2. לא יכול להיות חולק, כי צו לאיכון פלאפון של אדם, כורך בחובו פגיעה לא מבוטלת בפרטיות ועל כן, קבע המחוקק, כי כאשר נדרשת המשטרה במסגרת חקירה פלילית להוציא נתונים מסוג זה על חשוד או מעורב בחקירה שלא בידיעתו והסכמתו, היא פונה במסגרת החקירה הפלילית הרלוונטית לבית המשפט בבקשה ליתן צו כאמור. חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח-2007, מסדיר מתן צווים מסוג זה לטובת חקירת משטרה וקובע שבית המשפט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15689-06-13 א.א. ואח' נ' ג.ס. ואח'

רשאי ליתן צו כאמור על פי בקשת קצין משטרה מוסמך, ובלבד ששוכנע, כי הדבר נדרש למטרות שפורטו בחוק ובלבד שאין בקבלת נתוני התקשורת כדי לפגוע במידה העולה על הנדרש בפרטיותו של אדם. בין המטרות שמונה החוק: הצלת חיי אדם או הגנה עליהם, גילוי עבירות, חקירתן או מניעתן, גילוי עבריינים והעמדתם לדין וחילוט רכוש על פי דין (ראו סעיף 3 לחוק).

בהליך האזרחי אין מקבילה מעין זו, לבית המשפט האזרחי אין סמכות ליתן צווים לקבלת נתוני תקשורת, וסמכותו לדון בבקשות במעמד צד אחד הינה לגבי עניינים שהותוו בתקנות סדר הדין האזרחי שעיקרם בצווים זמניים שונים, כאשר התכלית של איסוף ראיות לטובת גרסת תובע אינה אחד מהם.

3. יתירה מזו, בית המשפט בהליך האזרחי אינו בבחינת רשות חוקרת ואינו אמור לסייע לתובע לאסוף את ראיותיו. ככל שסבור התובע שיש עילה לחקירה פלילית כנגד הנתבע בשים לב להתרחשותה של תאונת דרכים ונוכח הכחשתו, בידו היה לפנות למשטרה ולבקש את בירור העובדות.

התובע ממשיך את מתן הצו לדו"ח חקירה פרטית, ואולם גם שבמסגרת חקירה פרטית אין כלל סמכות לאסוף ראיות מסוג זה, הדבר נתון למשטרת ישראל במסגרת חקירה פלילית או בהסכמת הצדדים – לרבות הסכמת נשוא הצו, הא ותו לאו.

לכל היותר, בידי התובע לטעון, כי ביכולת הנתבע להציג ראיה שנמצאת בשליטתו שתסייע בהוכחת גרסתו וככל שימנע מהצגתה, ראוי לזקוף זאת כנגדו.

4. אין גם יסוד לבקשה לדון בבקשה במעמד צד אחד ולאפשר לתובע לדחות את חשיפת הראיה. לטעמו של התובע הדבר יאפשר את חקירת הנתבע בחקירה נגדית מבלי שיבנה גרסה חדשה ואולם בקשתו של התובע, אינה מתיישבת עם הפסיקה, שאינה מתירה בדרך כלל, לתובע לדחות מועד חשיפתן של ראיות בהן הוא מבקש לעשות שימוש ולמנוע מן הצד שכנגד עיון בראיה חסויה מטעמו, מהלך שמשמעותו היפוך סדר הראיות.

אמנם הפסיקה לא שללה לחלוטין את האפשרות לדחות את מועד הגשת הראיה מטעם התובע עד לאחר הגשת ראיות הנתבע, אולם קבעה, כי ראוי להותיר אפשרות זו למקרים חריגים ביותר שבהם קיימת הצדקה מיוחדת לסטות מסדר הבאת הראיות. בבוא בית המשפט לגדור את אותם מקרים חריגים נקבע, כי הסיכון שחשיפת נתבע לראיות התובע תוביל את הנתבע ליצירת גרסת בדים, הוא סיכון כללי, הקיים ברוב-רובן של התביעות והוא אינו יכול לשמש לבדו הצדקה לסטייה מסדר הבאת הראיות הרגיל ובלשון הפסיקה: "אכן, לעיתים 'זכותו' של התובע להתחיל בהבאת הראיות אינו נוחה לו; לעיתים יעדיף להביא את ראיותיו (ובמקרה זה – מקצת מראיותיו) רק לאחר שהנתבע חשף את מלוא גרסתו ואת הראיות העומדות לרשותו. כך במקרה שלפנינו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15689-06-13 א.א. ואח' נ' ג.ס. ואח'

ואולם – הכרה בנוחות הטקטית הכללית שבהגשת ראייה מטעם התביעה לאחר הגשת מלוא ראיות ההגנה, כטעם המצדיק לשנות את סדר הבאת הראיות, יוביל לריקון מתוכן של הסדר הרגיל" (רע"א 5266/10 פלוני נ' מרכז רפואי פלוני (15/8/2010), (להלן: "עניין פלוני")). הוסיף בית המשפט בעניין פלוני ועמד על כך, כי דחיית מועד הצגתן של ראיות מטעם התובע אינה מקדמת את היתרונות שב"משחק בקלפים פתוחים" ואינה מתיישבת עם השיטה האדברסרית, שסדר הבאת הראיות הוא יסוד מוסד בה. בדחייה מסוג זה כרוכה פגיעה כפולה בכללים הדיוניים הרגילים: הן בסדרי הדין הנוגעים להליכי גילוי מוקדם, הן בסדרי הדין הנוגעים לסדר הבאת הראיות במשפט. פגיעה כפולה כזו תהיה מוצדקת לעיתים רחוקות ביותר.

ראו גם רע"א 4846/11 בר עידן יצור ופיתוח בע"מ נ' אשר אברג'ל (10/8/11) ולאחרונה חזר על הדברים ברע"א 6155/14 רשות שדות התעופה בישראל נ' דק איירפורט יזמות בע"מ (22/10/14) – שם התייחס כב' השופט סולברג להחלטת בית המשפט שהותיר פתח לנתבע להגיב לראיות שיוגשו באיחור וקבע, כי אין בעצם הותרת פתח לנתבע להגיב בהמשך ההליך לראיות שיובאו על ידי התובע כדי לרפא בהכרח ובכל מצב את הפגיעה הנגרמת מעצם שינויו של סדר הבאת הראיות. הדבר תלוי בנסיבותיו של כל עניין. בית המשפט סיכם את ההלכה בכך שבהחלט יתכנו מצבים שבהם יתיר בית המשפט את הסטייה מסדר הבאת הראיות הרגיל ויאפשר את דחיית העיון של הנתבע בראיות התובע, ואולם מדובר במצבים חריגים, בהתקיים טעמים ממשיים שישכנעו את בית המשפט עובר למתן החלטתו, כי יש הצדקה לחרוג מהכלל. בעניינו, אין כל הצדקה לחרוג מן הכלל, ולא הייתה כל סיבה להגיש את הבקשה ולעתור למתן החלטה בה במעמד צד אחד. איכון פלאפון, הוא נתון אובייקטיבי, שלא נתון לשינוי ולמניפולציה מצד הנתבע ויש לאפשר לו להגיב לו במסגרת ראיותיו.

ההחלטה ניתנת בשלב זה במעמד צד אחד, על מנת לאפשר לתובע לערער על ההחלטה. התובע יודיע בתוך 10 ימים אם בכוונתו לערער, ככל שלא תוגש הודעה כאמור, תיחשף הבקשה וההחלטה לצדדים בתיק.

תז"פ ביום 9/4/17, למתן החלטה בנושא חשיפת הבקשה וההחלטה לצדדים.
המזכירות תשלח בשלב זה את ההחלטה לב"כ התובע בלבד.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15689-06-13 א.א. ואח' נ' ג.ס. ואח'

אורלי מור-אל, שופטת

להחזים סגורות

